

[Pelle Voigt]

stemme. Vi finder ikke, at forslaget i sig selv er urimeligt, men vi føler ikke nogen trang til at støtte den politik, regeringen fører med at fremme andelsboliger fremfor almennyttigt byggeri.

Vi synes, det er overordentlig interessant, at det under udvalgsbehandlingen nu er kommet frem, at det faktisk i Danmark er fuldt lovligt at opløse en andelsboligforening, som er opført med støtte fra skatteyderne, efter at lånene er betalt ud, og derefter lade de tidligere andelsboliger overgå til ejerboliger, som kan sælges på det frie marked. Det er en aldeles forbløffende og ubehagelig oplysning for os og noget, som vi synes at man her i folketinget må vende tilbage til og få ændret. Det er simpelt hen helt uanstændigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfunds.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 20/10 82. Første behandling 2/11 82. Betænkning 11/5 83).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter:*

Til § 1

Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»05. Efter § 18 A indsættes som ny paragraf:

»§ 18 B. Forslag til lov om revision af bestemmelsen i lovens § 3 A, stk. 2, fremsættes for folketinget i folketingsåret 1983-84.«

Bemærkninger

Det foreslås at tage bestemmelsen om, at henlæggelser til investeringsfonds kun kan benyttes til investeringer i virksomheder, hvor antallet af ejere ikke overstiger 10, og hvor den skattepligtige i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden, op til revision i folketingsåret 1983-84.

Betingelserne er især indsat for at dæmme op imod leasingarrangementer, og forslaget om en nærmere revision skal ses på baggrund af, at leasingudvalget i løbet af sommeren 1983 forventes at afgive betænkning. Når resultatet af udvalgets arbejde kendes, vil det kunne give anledning til visse mere målrettede ændringer.

Jeg skal samtidig meddele, at jeg ønsker at tage det af mig i udvalgets betænkning af 11. maj 1983 stillede ændringsforslag nr. 6 tilbage.

Formanden:

Ministeren for skatter og afgifter har meddelt, at han tager det af ham i betænkningen stillede ændringsforslag nr. 6 tilbage. Ønsker nogen at opretholde dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Socialdemokratiet havde fremsat forslag om, at loven om investeringsfonds helt skulle ophæves. Det er under udvalgsbehandlingen og debatten under førstebehandlingen blevet klart, at det er et forslag, som desværre ikke

[Stavad]

kan få flertal her i tinget. Derfor har vi stillet en række ændringsforslag til SFs forslag, og vi glæder os over, at alt tyder på, at disse ændringsforslag får flertal, og at vi med vedtagelse af disse ændringsforslag i hvert fald får sat en kæp i hjulet for de leasingarrangementer, som er med til at skabe mistillid til hele vores skattesystem.

Det betyder for det første, at højst 10 personer sammen kan lave et arrangement, og at man selv skal deltage aktivt i arbejdet i den pågældende virksomhed. Det betyder, at vi forhøjer det beløb, som personligt drevne virksomheder skal indskyde på etableringsfonds, som i dag er 50 pct. under forudsætning af, at regnskaberne er i orden, til 70 pct., og derved får vi en bedre harmoni imellem den skat, man sparer, og det beløb, som man skal binde på investeringsfondskontoen.

Endelig får vi et ændringsforslag vedtaget her i dag – håber jeg – der siger, at disse ændringer har virkning fra den 17. maj, altså i dag. Vi har så sent som i dag kunnet læse meget store annoncer i dagspressen, som henvender sig til folk, der har midler på etableringskonti og investeringsfonds, og som endnu en gang har gjort klart, hvor store begunstigelser der ligger i disse ordninger. Jeg håber, at vi i dag får vedtaget nogle ændringsforslag, som sætter en effektiv bremse for i hvert fald dele af dette system.

Det ville undre mig, hvis et flertal eller regeringspartierne med skatteministeren i spidsen ville have mod til at sige nej til disse forslag. Skatteministeren har ganske vist nedsat et udvalg, som kulegraver dette i løbet af sommeren og derefter afgiver en betænkning i løbet af sommeren. Det er vi tilfredse med, og vi ser også frem med forventning til denne betænkning, men også skatteministeren har jo måttet indrømme, at hvis vi ikke griber ind her og nu og foretager noget omgående, vil i hundredvis af millioner kroner deltage i den spekulation. Skatteministeren, der er medlem af en regering, som ikke har noget imod at spare over for de dårligst stillede, må også være interesseret i, at man over for de bedst stillede, som der her er tale om, forsøger at bremse den skattetænkning, som rent faktisk finder sted. Der sker ingen som helst fremtidig skade ved, at skatteministeren hjælper med til at bremse disse, skal vi kalde det fiduser eller finesser, i hvert fald er de utilsigtede, det tror jeg også skatteministe-

ren vil være enig i. Derfor skulle det undre mig, om skatteministeren, på trods af det, der er tilkendegivet, med den saglige baggrund, som skatteministeren har, med den måde, skatteministeren forsøger at varetage retssikkerheden i hvert fald i tale, ikke vil gribe ind. Retssikkerhed er ikke blot, at folk føler, at de bidrager med deres egen del, men også at andre bidrager med deres rimelige del, at ingen kan smygge sig uden om skattesystemet.

Det finder desværre sted i alt for stor udstrækning i øjeblikket, og derfor vil jeg se med megen undren på, hvis skatteministerens parti – skatteministeren har desværre ikke selv stemmeret her – med den påvirkning, som skatteministeren vil have over for sit parti og dets medlemmer her i tinget, vil kunne holde til ud fra en rent retssikkerhedsmæssig betragtning at gå imod et forslag som det, vi har stillet.

Det glæder mig, at vi er nået så langt, og at et flertal også har tilsluttet sig, at det med vedtagelsen her får virkning fra den 17. maj, altså i dag, sådan at spekulationerne kan høre op. Vi har set og hørt, hvordan det er accelereret de seneste dage, fordi rygterne er gået om, at der var initiativer på vej fra partier her i tinget. Desværre var der ingen initiativer fra ministeren og fra regeringen, men heldigvis lader alt til, at det er muligt at skabe et flertal uden om regeringen, uden om ministeren, og så vil jeg appellere til, at vi sørger for at få alle ændringsforslagene vedtaget på en sådan måde, at vi får bremset op for disse ting, som er med til at ødelægge retssikkerheden i vores skattesystem; det må være i alles interesse.

Gammelgaard (KF):

Hvis der er noget, som kan forringe retssikkerheden i skattesystemet og skatteforvaltningen og skattepolitikken, er det de ændringsforslag, som socialdemokratiet har stillet, i visse tilfælde sammen med et andet parti. På et tidspunkt, hvor ministeren har nedsat et udvalg, der skal kulegrave leasingområdet – og jeg forstod, at det var dette område, der var baggrund for de stillede ændringsforslag – fremkommer man med nogle ændringsforslag, hvis saglighed man ikke kan forklare og forsvare. Man aner ikke, hvad det er, man foretager sig fra socialdemokraternes side; det, man kommer med her, er et

[Gammelgaard]

slag i luften. Det er fuldstændig tilfældige indgreb, der er tale om, uden at den kulegravning, man er i gang med, er tilendebragt, en kulegravning, der tilendebringes allerede her i forsommeren. Der gribes ind i projekter, som allerede er sat i gang – det kan man jo se af, at det ønskes, at ændringsforslagene skal træde i kraft allerede fra og med i dag, altså fra dagens begyndelse i dag.

Det er et forsøg, som efter al sandsynlighed må opgives igen, fordi det er helt malplaceret.

Baggrunden for investeringsfondsordningen og også for etableringskontoordningen er, at der skal fremskaffes risikovillig kapital til erhvervslivet. Under dække af, at man vil fjerne misbrug, forringer man nu disse ordninger generelt.

Det er efter det konservative folkepartis opfattelse en sådan forringelse af retssikkerheden på skatteområdet, at det er ganske uforståeligt, og oven i købet er der jo tale om, at man ikke ved, om man rammer det, man gerne vil ramme. Ministeren har flere gange i forbindelse med ligestillingsudvalgets arbejde udtalt, at hvis man skal ramme det eventuelle misbrug, der er tale om, skal man ramme i centrum og ikke ramme i flanken. Men situationen er jo, at man ikke aner, hvad det er, man rammer her. Man ved kun én ting: man forringer disse udmærkede investeringsfondsordninger, etableringskontoordninger generelt, og det finder vi helt uacceptabelt fra det konservative folkepartis side.

Vi har ikke mindst hæftet os ved det ændringsforslag, der lyder således:

»Skattepligtige personer, der som interessenter deltager i en virksomhed, kan kun benytte henlæggelse til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver, der omfattes af denne virksomhed, såfremt antallet af ejere af virksomheden er højst 10 og den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.«

Man har stillet et tilsvarende ændringsforslag vedrørende etableringskontoloven. Her ved begrænser man brugen af disse midler i så voldsomt omfang, at det efterhånden ikke er ret mange virksomheder, disse penge kan bruges i.

Vi må vende os imod disse ændringsforslag. Vi må vende os imod, at man på den måde, som det foreslås, fuldstændig tilfældigt

griber ind og dermed angriber skatteretssikkerheden.

Vi kan stemme for det ændringsforslag, ministeren for skatter og afgifter har fremsat om, at man skal revidere bestemmelsen om de 10 i næste folketingsår. Det er nødvendigt, at vi får rettet op på dette alt for voldsomme indgreb så hurtigt som muligt, og derfor anbefaler vi folketingets partier at stemme for det af ministeren stillede ændringsforslag.

Anders Poulsen (V):

Alle ved, at erhvervslivets investeringer er gået drastisk ned. Alle ved også, at netop erhvervslivets investeringer har stor betydning for produktion og beskæftigelse. Derfor er det med såre stor forbavselse, at man ser socialdemokratiet og SF møde frem med forslag af denne art. De ændringsforslag, man stiller til lovforslag nr. L 36, kunne der være grund til at sige mange ting om. Ændringsforslag nr. 3 om, at antallet af ejere af en virksomhed højst må være 10, er selvfølgelig et ændringsforslag, hvormed man forsøger at ramme nogle af de leasingarrangementer, som vel alle i dette ting er indstillet på burde rammes. Men det er et slag i luften, og forslagsstillerne ved udmærket, at der er udvalgsarbejde i gang, et udvalgsarbejde, som kan påregnes at være afsluttet inden ret lang tid. Derfor er det næsten utilgiveligt, at man på dette for investeringerne så væsentlige område laver disse slag i luften, som der er tale om her.

Der er et andet af ændringsforslagene, jeg vil knytte en enkelt bemærkning til, og det er forslaget om, at der for personligt ejede virksomheder fremover skal bindes 70 pct. på en spærret konto og ikke som nu 50 pct. Der er, ved man uden tvivl også, et meget, meget stort antal af de personligt ejede virksomheder, hvis beskatningsprocent ligger på 46–47, og det drejer sig ikke mindst om en lang række mindre håndværksvirksomheder, mindre handlende og landbrug. Der sker altså, hvis dette ændringsforslag gennemføres, en likviditetsforringelse i hensættelsesåret for disse virksomheder.

Jeg må på venstres folketingsgruppes vegne anbefale, at man stemmer imod de stillede ændringsforslag. Vi stemmer for de af mini-

[Anders Poulsen]

steren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Jeg kan i øvrigt sige, at vi anbefaler at undlade at stemme til ændringsforslag nr. 2.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti havde helst set investeringsfondsloven helt ophævet, men som det allerede fremgår af, at vi har fremsat et forslag, der ikke indebærer en ophævelse, men kun en revision af nogle af bestemmelserne, er vi ikke et alt-eller-intet-parti, og vi vil derfor stemme således, at de stærkeste mulige stramninger går igennem, således at vi kan få fjernet flest muligt af de leasingfiduser og andre fiduser, der nu hærger rundt omkring.

Ud fra den filosofi vil vi stemme imod ministerens ændringsforslag nr. 1. Vi vil stemme for socialdemokratiets ændringsforslag nr. 2 og 3, der begge er stramninger. Vi vil ligeledes stemme for nr. 4 og 5, som er lempelser i forhold til vores forslag, men stramning i forhold til gældende lov, og som dermed har et flertal. Ligeledes vil vi stemme for ministerens revisionsbestemmelse i ændringsforslag nr. 6. Vi mener, det kan være rimeligt, når vi kender leasingudvalgets resultater, at tage ikke alene den bestemmelse, ministeren henviser til, men hele investeringsfondsloven op til revision. Vi vil endelig stemme for socialdemokratiets forslag om, at ikrafttrædelsesdatoen bliver i dag.

Askjær Jørgensen (FP):

Det lovforslag, vi nu har til behandling, vil, hvis det bliver vedtaget, skade det danske samfund ganske betydeligt. Det vil nedlægge en lang række arbejdspladser, det vil nedlægge en lang række erhvervsvirksomheder, det vil forringe vores betalingsbalancesituation, det vil reducere produktionen. Kort sagt: det vil gøre os alle sammen fattigere. Det vil gøre det dårligere at være dansker, og det vil især være de svage grupper, der får det endnu dårligere.

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til de mange ændringsforslag. Vi stemmer nej til samtlige ændringsforslag, der foreligger, inklusive ministerens forslag vedrørende revision på det ene eller andet tidspunkt.

Så skal jeg sige, at det er trist, meget trist, at socialdemokraterne ikke kan komme bare

en eller to dage igennem i denne tid, uden at der skal køres disse felttog mod arbejdspladserne. Hvordan var det, da der var et rederi, der var i svære vanskeligheder og hev sine 300 mill. kr. ind ved at sælge en færge og få den liciteret ud? Hvad ville der være sket, hvis man ikke havde haft den mulighed? Jeg vil gerne spørge hr. Stavad: hvad ville der være sket i en sådan situation, hvis rederiet ikke havde haft den mulighed? Er det ikke en ventil, der kan bruges til at redde danske erhvervsvirksomheder? Er det ikke en ventil, der kan bruges til at redde danske arbejdspladser?

Og hvad er dette, at et stort antal danskere i fællesskab ejer f.eks. en færge? Er det ikke økonomisk demokrati, så det klodser? Hvis et stort antal danskere i fællesskab ejer et butikscenter i en fynsk hovedstad, er det så ikke økonomisk demokrati? At mange ejer noget i fællesskab, hver med sin andel, er det ikke spredning af ejendomsretten? Er det ikke økonomisk demokrati? Ja men hvordan kan det dog være, at socialdemokratiet så kraftigt går imod det, man selv har sagt man vil?

Jeg vil meget gerne have hr. Stavad til helt tydeligt at fortælle mig, om ikke spredning af ejendomsretten til så store enheder som f.eks. store butikcentre eller store færger, når de bliver fordelt på mange, ikke er spredning af ejendomsretten. Hvis det ikke er det, vil jeg gerne have at vide, hvad det er. Og hvis hr. Stavad er enig med mig i, at det er spredning af ejendomsretten, så vil jeg gerne have at vide af hr. Stavad, hvorfor socialdemokratiet går imod sit eget program på det område her.

Stubkjær Pedersen (CD):

Hr. Stavad sagde nøjagtig, hvad det drejede sig om. Hr. Stavad sagde: vi vil stikke en kæp i hjulet, nemlig leasinghjulet. Og man stikker kæppen i hjulet fuldstændig i blinde. Hjulet kører rundt. Måske rammer man en dårlig ege, måske rammer man en god ege. Vi ved ikke noget om det. Vi ved, hvad der sker. Hjulet stopper. Vi ved ikke, hvor det stopper. Det går ud over projekter, som man er midt i – lovlige projekter, for det må vi slå fast: alt, hvad der foregår i øjeblikket, er fuldt lovligt. Man stikker altså en kæp i hjulet i blinde.

[Stubbjær Pedersen]

Socialdemokraterne siger ikke, at der ikke kan være nogle ting i dette her, der skal rettes. Men vi må da først vide, hvor det skal rettes. Hvad er det egentlig, der foregår? Hvad er det for nogle forskellige skattelove, hvor især sikkert udmærkede skattelove, som bliver brugt og måske i nogle situationer kan misbruges, når de bliver sat sammen? Hr. Stavad ved udmærket, at der er et hurtigtarbejdende udvalg, som netop kigger på alle disse ting. Kunne man dog ikke vise den saglighed, at man afventede det udvalgsarbejde i de få måneder, det tager?

Men det er, som om sagligheden er gået fuldstændig fløjten. Det eneste, det drejer sig om, er at stikke en kæp i hjulet, hvad end det måtte være for et hjul, hvor end det hjul står. Det er ikke saglig politik.

Vi skal i øvrigt anbefale, at man stemmer for ministerens ændringsforslag og undlader at stemme til ændringsforslag nr. 2 og så i øvrigt stemmer så meget imod, man kan, ved resten af forslagene.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne spørge CDs ordfører, hvorfor man undlader at stemme til ændringsforslag nr. 2. Dette er indgreb i en helt normal brug af investeringsfond. Hvad er grunden til, at CD undlader at stemme til det? Hvis CD stemmer imod det, så falder det.

Wilhelm (VS):

VS foretrækker lovforslaget, som det oprindelig så ud. Vi vil stemme imod ministerens ændringsforslag nr. 1. Vi kan støtte ændringsforslag nr. 2. Når det drejer sig om ændringsforslag nr. 3, 4 og 5, er der klart tale om en udvanding. Det, man her gør, og som man i øvrigt også gør, når det drejer sig om etableringskonti, er, som man skriver i bemærkningerne, at hindre omfattende leasingarrangementer. Men man holder døren åben for de mindre omfattende, klart nok af hensyn til de radikale, som ikke har noget imod fiduserne, når det bare er på det lidt mindre hartkorn. Vi finder, at det var rigtigere, som forslaget så ud fra SFs hånd oprindeligt.

Det gælder også, når man taler om, hvor store procenttal af beløbene der faktisk skal bindes. Der har det hidtil været 50 pct. for alle. Med det socialdemokratisk-radikale æn-

dringsforslag bliver det 50 pct., når det drejer sig om selskaber, og 70 pct., når det drejer sig om private, og som det fremgår af bemærkningerne, er forklaringen på disse procentsatser, at forslagsstillerne ønsker, at bindingen skal svare nogenlunde til genbeskatningen, hverken mere eller mindre. Det skal stadig væk ikke være nogen reel opsparring, men bindingen skal svare nogenlunde til skattefordelen eller til, som man skriver det i bemærkningerne til nr. 4 og 5, »den genbeskatning, der kan komme på tale, hvis investeringsfondsmidlerne ikke anvendes efter deres formål.«

Jeg synes, det er en meget svag måde at forhindre dette misbrug på, selv om det klart nok vil være sådan, at det vil blive indskrænket efter en vedtagelse af samtlige socialdemokratisk-radikale ændringsforslag. Jeg synes, man skal tage denne diskussion så klart, som hr. Lykkesoft gjorde det ved første behandling: man skal fastholde, at her er tale om ordninger – og det gælder især etableringskontoen, som hr. Lykkesoft sagde – der er 95 pct. fidus og 5 pct. realitet. Jeg synes også, man havde stået stærkere i argumentationen over for regeringspartierne, hvis man havde kørt dette løb renere, end man gør med disse ændringsforslag.

Når hr. Gammelgaard taler om, at investeringsfondsordningerne har haft til formål at skaffe risikovillig kapital til erhvervslivet, har man jo lidt svært ved at argumentere på den måde, man nu har placeret sig med ændringsforslagene. Mens det ellers var enkelt og klart at argumentere, hvis man havde holdt sig til den rene vare, som forslaget oprindelig så ud, så kunne man med rimelighed spørge hr. Gammelgaard: hvad er det for en risikovillig kapital? Er det andet end skatteyderkapital, når man faktisk får øget sin likviditet, samtidig med at man formelt binder penge på en konto? Hvad er det så for en risikovillig kapital, hvad er det så for en opsparring reelt, der her er tale om? Ingenting undtagen det, som skatteyderne forpligtes til gennem de skattelettelsesfiduser, der ligger i ordningerne her.

Vi vil stemme – og det gælder også det næste forslag, nr. L 98, ud fra disse synspunkter og tage stilling til det samlede lovforslag, når vi kender resultatet af anden behandling.

[Wilhelm]

(Kort bemærkning).

Stubbjær Pedersen (CD):

Et ordentligt spørgsmål kræver naturligvis et ordentligt svar. Hr. Bernhard Baunsgaard stillede mig et spørgsmål. Vi undlader at stemme til ændringsforslag nr. 2, fordi vi har en stærk formodning om, at helheden i summen af de lovforslag, der kunne tænkes at blive vedtaget, og ændringsforslaget vil blive bedre.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Helheden i summen af de lovforslag, der kan komme igennem, vil blive bedre, hvis regeringspartierne undlader at stemme til et urimeligt indgreb i brug af investeringsfonds – det tyder for mig på, at der må være en eller anden aftale mellem regeringspartierne og et andet parti her i salen om, at man skal stemme sådan, at dette andet parti får sin vilje. Kan vi ikke få røbet, hvad det er for en aftale, man har?

Det radikale venstre kan ikke medvirke til dette her; det er et urimeligt indgreb i brugen af investeringsfonds.

Jeg vil derimod meget kraftigt anbefale, at vi i dag får vedtaget indgrebet mod brugen af investeringsfonds og etableringskonti til brug for køb af anparter. Jeg vil gerne til illustration af, hvad der sker, komme med et par oplysninger om, hvad der sker i disse måneder. De nyeste undersøgelser og skøn viser, at 50 pct. af, hvad der nu frigives fra etableringskonti, bruges til et formål, som aldrig har været lovens hensigt. Derfor må denne brug af disse etableringskontomidler stoppes med øjeblikkelig virkning. Vi har ikke i sin tid stemt for etableringskontoloven, for at 50 pct. af midlerne skal misbruges til at købe anparter for.

For investeringsfonds er misbruget procentvis ikke nær så stort. Det drejer sig om 8 pct. af de frigivne beløb. Men ser vi på det absolutte millionbeløb, så der er tale om et beløb, der formentlig er dobbelt så stort som det, der misbruges fra etableringskontomidlerne.

Derfor er jeg tilhænger af, at vi også griber ind over for det; og for at der ikke bagefter skal opstå tvivl om, hvad det er, vi griber ind over for, så gør jeg udtrykkelig opmærksom på, at lovens tekst klart siger, at det er frigivelsen af beløbet, det drejer sig

om. Det er ikke underskrivelsen, der blev foretaget i går, uden at beløbene blev frigivet i banken. Det kan altså ikke hjælpe noget, at man kommer stikkende med en underskrift dateret i går og henvender sig i banken i dag og beder om at få det frigivet. Lovens tekst siger klart, at det er frigivelsen, der er det afgørende.

Jeg håber dermed, at der er stoppet for disse misbrug af især etableringskontomidlerne. Og måtte jeg så ikke føje til, at det er helt afgørende for os, at der hurtigt sker den gennemgang, som regeringspartiernes ordførere heroppe har stået og talt om. Derfor havde vi helst set, at der blev vedtaget et indgreb, der gjaldt til og med den 31. december, sådan at folketinget, så snart vi mødes til oktober, var nødt til at gennemføre de rigtige indgreb, de indgreb, som vi forhåbentlig får anvisning på fra ministerens udvalg. Men det er nødvendigt, at vi stopper indtil da.

Nu er formuleringen jo blevet, at det skal tages op til revision i den kommende samling. Jeg håber, at regeringen husker det, ellers skal jeg nok minde den om det, for det er et voldsomt indgreb. Men ingen kan komme og sige, at det er et indgreb mod den brug, som oprindeligt var tilsigtet, da vi vedtog loven om etableringskonti og investeringsfonds.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Regeringen har ikke lod eller del i de ændringsforslag, der er stillet til dette af SF fremsatte lovforslag. Regeringen har ingen sympati – og jeg understreger: ingen sympati – for personer, der misbruger de ordninger for uberettiget at spare i skat. Derfor har regeringen nedsat et udvalg for at undersøge, hvad det er, der foregår, og hvordan man kan gribe ind på en måde, som er rimelig både i forhold til statskassen og i forhold til de enkelte borgere.

Dette lovforslag med ændringsforslag er vel den dårligste form for lovgivning, man kan tænke sig. Det er et såkaldt paniklovsforslag inspireret af nogle TV-udsendelser og nogle avisreportager om ting, som jeg heller ikke bryder mig om. Men når man ikke bryder sig om det, der foregår, så må det da være et rimeligt krav til en seriøs lovgivningsmagt, at man giver sig til at undersøge i dyb-

[Ministeren for skatter og afgifter]

den, hvad det er, der foregår, og tænker sig om, før man laver indgreb.

Topmålet er, at der laves et indgreb nu, der får virkning fra døgnets begyndelse, og som kommer som en tyv om natten og griber ind i borgernes dispositioner. Det er muligt, man ikke kan lide borgernes dispositioner – jeg bryder mig heller ikke om dem – men borgerne har disponeret i henhold til en lovgivning, som folketinget har vedtaget. Så ligner det da ikke noget, at borgerne skal vågne op og sige: hvad der var lovligt, da vi gik i seng i aftes, er nu lige pludselig blevet forbudt. Det synes jeg ikke man kan gøre. Det strider fuldstændig mod mine begreber om retssikkerhed.

Jeg kan meget langt følge hr. Stavad med hensyn til selve begrebet retssikkerhed. Og bl.a. på hr. Stavads partis foranledning får vi jo lejlighed til at tilbringe et par timer i morgen med at diskutere dette spørgsmål. Naturligvis er det en del af retssikkerheden, ikke blot hvad der angår ens egen skat, men også hvad der angår naboens skat, men det går langt dybere end retssikkerhed i skattesager, at folk, i det øjeblik de handler, skal vide, om de handlinger, de foretager, er lovlige eller ulovlige. De har måske i går skrevet under på noget, som var fuldt ud lovligt, og nu hørte vi for et øjeblik siden, at det, de har skrevet under på i går, og som var lovligt, og som skulle have de konsekvenser, som stod i den af folketinget vedtagne lov, nu pludselig ikke er lovligt mere. Se, så langt strækker mit begreb om retssikkerhed sig ikke, at jeg synes, at det er en god løsning, og at det tjener retssikkerheden at gøre noget sådant.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Alle vore indgreb herindefra træder i kraft på et eller andet tidspunkt. Derfor er det det normale, at borgeren kan gå i seng, mens et eller andet er lovligt, og så vågne op og se, at det efter lovgivningen er forbudt. Så dér kan jeg ikke følge ministeren.

Men jeg fik ikke nogen forståelse af, hvad det egentlig er, der er sket. Når ministeren nu siger, at regeringen ingen lod eller del har i disse ændringsforslag, hvorfor stemmer regeringen og regeringspartierne så ikke mod ændringsforslag nr. 2, der drejer sig om en fuldt rimelig anvendelse af investeringsfond

til køb af biler? Der må være et eller andet her – sådan som jeg måtte udlægge CDs ordfører – en eller anden form for aftale med et eller andet parti her i salen. Kan vi dog ikke få at vide, hvad det er, denne aftale går ud på?

Og så vil jeg understrege: når man imod den hensigt, vi har vedtaget en lov i, misbruger den på den måde, at 50 pct. af de midler, den omfatter, bruges til formål, som der aldrig har været tænkt på, så er vi nødt til at gribe ind. Jeg understreger: det er et nødindgreb, det varer en begrænset tid, og jeg håber, at vi allerede til oktober 1983 kan komme med den rigtige lov.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er til hr. Bernhard Baunsgaard, der siger, at der er nogle virkninger, man aldrig havde tænkt sig, og at det er det, man skal gribe ind over for nu. Ja men årsagen til, at disse midler, der er henlagt på den ene eller den anden måde, bruges på mange måder, er også, at vi har en situation, som man ikke havde fantasi til at forestille sig, da disse love om henlæggelse til etablering og investering blev vedtaget.

Det, det drejer sig om, er, at disse midler i høj grad bliver brugt som redningsplanke for virksomheder – jeg sagde det i mit indlæg før – og derfor kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke påberåbe sig, at det ikke var tilsigtet, og at det virkede modsat det, der var beregnet, da man vedtog loven. Når vi nu har et samfund med masser, masser, masser af virksomheder, som vi alle kan være enige om skulle have lov til at leve videre – f.eks. rederier, handelscentre osv. – kan vi da benytte eksisterende ordninger til at holde liv i dem. Det er vores pligt at holde liv i erhvervslivet, i arbejdspladserne, og det er derfor, det er så fatalt.

Ét er, at man laver den kæmpebrøler, at man laver det angreb på retssikkerheden, som den slags ændringsforslag er, men noget andet er – det er sådan set endnu værre – at man ikke vil være med til, at der eksisterer nogen som helst redningsplanke for arbejdspladser, for produktion og for virksomheder i dette samfund. Det er en meget alvorlig side af det, og det synes jeg hr. Bernhard

[Askjær Jørgensen]

Baunsgaard skulle tænke på, for det er jo en facet af det, som er ganske væsentlig.

Helt konkret må jeg spørge hr. Bernhard Baunsgaard: vil det radikale venstre medvirke til, at vi opretholder de flest mulige arbejdspladser, flest mulige virksomheder, og at vi tager de midler i brug dertil, som foreligger?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil gerne anholde ministerens bemærkninger om, at loven var kommet, indgrebet var kommet som en tyv om natten.

Dette lovforslag blev fremsat allerede i november 1982. Allerede ved nytårstid blev det tilsvarende forslag om etableringskonti og socialdemokratiets forslag om investeringsfonds fremsat, og de var til første behandling kort efter nytår. Ved den lejlighed blev det klart, at der var et flertal bag en eller anden form for indgreb. Det er rigtigt, at det var forholdsvis sent, det blev klart, nøjagtig hvor store indgrebene blev. Men en af årsagerne til det er, at ministeren ikke har været særlig flittig til at forsyne udvalget med de oplysninger, der er nødvendige for at skaffe den nødvendige klarhed.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at det er helt normalt, at når man går i seng, er noget lovligt, og når man står op, er det ulovligt.

Ja men der er bare den forskel, at det normale er, at når man går i seng, så ved man, at når man står op, er det ulovligt. Her vågner man op og konstaterer, at nu er det ulovligt.

Og så bliver hr. Bernhard Baunsgaard ved med at bore i, at der er en aftale. Jeg tror, at samtlige tingets medlemmer er klar over, at såfremt der er en aftale, er hr. Bernhard Baunsgaard ikke med i den aftale, og det kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke lide.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så er vi vel kommet så langt, at vi kan konstatere, at der er en aftale. Kan vi så også få at vide, hvem der har sluttet aftalen, og

om hvad? For det kan vel ikke bare være om dette her; der må jo være et eller andet mere.

Måtte jeg lige understrege det, der blev sagt af SFs ordfører: det er ikke hastværksarbejde; vi har gang på gang appelleret til ministeren og regeringen om at gribe ind. Der har været i hvert fald 5 måneder til det. Dette er ikke hastværksarbejde. Men enhver ved, at hver anden af de etableringskonti, der hæves, bruges til noget andet end det, de er tænkt til. Vi skal huske på, hvor restriktiv anvendelsen af etableringskonti var til at begynde med. Da vi først havde fået lagt anvisningen, håbede vi på, at det fortsatte med, at det virkelig var til etablering af egen virksomhed. Vi håbede, at der var lagt så fast en praksis, at der intet utilsigtet skete. Det er først nu i det sidste års tid, at denne anden brug har antaget et sådant omfang. Vi er nødt til at gribe ind.

Jeg understreger, at når man får frigivet midler til investering på et sted mellem 2 mia kr. og 3 mia kr. og misbruget eller denne anden brug – jeg mener, det er et misbrug – drejer sig om 400 mill. kr., så er det af en størrelsesorden, der vel var til at leve med. Men når vi er i gang med indgreb, er det rimeligt at stoppe dette også.

Og så håber jeg på, at ministeren hurtigst muligt til efteråret får denne lov revideret.

Formanden:

Det forekommer mig, at det er den generelle debat, der føres på korte bemærkninger, og det synes jeg ikke er rimeligt. Ordførerne må også have en chance i anden runde. Men hr. Askjær Jørgensen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Tak.

Jeg skal blot notere, at selv om jeg har spurgt hr. Bernhard Baunsgaard gentagne gange, er hr. Bernhard Baunsgaard ikke i den situation – selv om hr. Bernhard Baunsgaard skulle tage flere korte bemærkninger – at der bliver svaret på, om de radikale finder det rimeligt, at der eksisterer nogle redningsplanker for store dele af erhvervslivet, som er i vanskeligheder. Jeg har nævnt et par eksempler. Men hr. Bernhard Baunsgaard vil altså slet ikke gå ind på, at disse midler kan

[Askjær Jørgensen]

være redningsplanker for betydelige dele af dansk erhvervsliv. Det vil de radikale overhovedet ikke diskutere. Man nøjjes med teorien.

Stavad (S):

Ministeren kalder forslaget for et panikforslag. Så må det vel være rimeligt at spørge ministeren: hvor er panikken? Jeg forstår, at panikken ikke gælder personbilerne, for jeg har forstået, at regeringspartierne undlader at stemme. Gælder panikken så, at der højst må være ti interessenter, hvis man skal have frigivet investeringsfondsmidler, og at man skal være aktiv deltager i virksomheden? Er det det, man mener, når man siger, at vi fægter i blinde og håber på at ramme et eller andet?

Jeg mener, at vi har fået meget klart præciseret, hvilke ordninger det drejer sig om at få bremset. Det er det, at man får frigivet investeringsfondsmidler og etableringskontomidler, som er meget kraftigt statsubsidieret derigennem, at man får fradragsret for disse midler. Og dér kan man se – hvis vi laver den ordning, som vi her har foreslået, og siger, at man personlig skal være aktiv deltager i den pågældende virksomhed, for at man kan bruge disse midler til disse formål – at der overhovedet ingen som helst panik eller fægten i blinde er i dette her. Derfor må jeg konstatere, at det, der er blevet sagt fra de borgerlige ordføreres side, må være udtryk for dårlig samvittighed over, at man ikke vil være med til at foretage de indgreb, som klart dokumenteret er nødvendige.

Jeg må konstatere, at hr. Gammelgaard brugte mange ord, men ikke på ét eneste konkret område påviste, at dette ville have en utilsigtet virkning. Derfor mener jeg, at det er et nyt bevis på, at der intet indhold er i den kritik, som fremføres.

Hr. Anders Poulsen henfaldt til bemærkninger om beskæftigelsen og produktionen. Hr. Anders Poulsen fra et parti, som har medlemmer i en regering, som i øjeblikket forbereder begrænsninger i egnsudviklingsmidlerne, vil altså hellere smide i hundredvis af millioner kroner ud i løbet af sommeren 1983 til disse projekter, som er resultat af ren skattetænkning, samtidig med at man forbedrer stærke begrænsninger i de områder, hvis interesser hr. Anders Poulsen siger at han vil varetage. Jeg må sige, at der er intet

nyt under solen fra de partier, som har forsøgt at lægge disse ordninger for had, som vi har forsøgt at lave begrænsninger for.

Jeg må konstatere, at ændringsforslagene vil blive vedtaget. Det glæder mig meget. Dermed får vi for første gang en mulighed for at lave virkelige begrænsninger for disse ordninger, som ingen i dette ting – hvis jeg har forstået det rigtigt – sympatiserer med, heller ikke hr. Anders Poulsen, heller ikke hr. Gammelgaard. Den eneste forskel er, at hr. Anders Poulsen og hr. Gammelgaard ikke vil midlerne. De siger, de vil målet, men uden at ville midlerne, og derfor når man ingen vegne. Vi har anvist vejen, og heldigvis er der et flertal, der følger os med støtte til de ændringsforslag, vi har stillet.

Gammelgaard (KF):

Hr. Wilhjelm anfægtede, at man igennem investeringsfonds- og etableringskontoordningerne fremskaffede risikovillig kapital til erhvervslivet. Naturligvis gør man det. Der er da ingen diskussion om, at man igennem disse ordninger får fremskaffet megen kapital, som ellers ikke ville være kommet til stede som risikovillig kapital til erhvervslivet. Det er ikke generelt et spørgsmål om fiduser, som hr. Wilhjelm gerne ville gøre det til.

Når det ligesom fremgår af de forskellige ordføreres indlæg, at hovedparten af investeringsfondsmidlerne går til leasingarrangementer, som man ikke rigtig er tilfreds med, vil jeg gerne give den oplysning, at 8 pct. af frigelserne af investeringsfondsmidler i 1982 gik til leasingarrangementer, og det medfører nu, at man laver generelle, meget stærke begrænsninger i anvendelsen af investeringsfondshenlæggelserne.

Hr. Stavad gav udtryk for, at der i de af socialdemokratiet stillede ændringsforslag var en ganske klar fastlæggelse af, hvad det er for ordninger, man rammer. Det var klart dokumenterede indgreb, sagde hr. Stavad. Nej, det er det for langt hovedparten af ændringsforslagenes vedkommende ikke.

Når hr. Stavad efterlyser påvisning af, at ændringsforslagene vil have en utilsigtet virkning, kan jeg henvise til ændringsforslag nr. 3, hvor man siger, at personligt skattepligtige kun skal kunne anvende investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning, hvis der er tale om en personligt ejet virk-

[Gammelgaard]

somhed med højst 10 ejere. Det er da et meget skrappt, generelt indgreb, som rammer fuldstændig tilfældigt, og som der ikke er nogen nøje dokumentation for. Hvad er baggrunden for dette med 10 ejere? Man udelukker en række seriøse virksomheder fra investeringsfondsinvesteringer, når man sætter grænsen dér.

Desuden vil jeg gerne pege på ændringsforslag nr. 4 og 5, hvor man lægger op til en regel om, at personligt skattepligtige, der enten er pligtige til at føre regnskab, eller som rent faktisk fører regnskab, skal indbetale 70 pct. af den samlede henlæggelse på den spærrede konto for investeringsfond. Efter de gældende regler er det jo således, at disse regnskabsførende kun skal binde 50 pct. af henlæggelsen.

Her har vi en ordning med 50 pct., som igennem årene har virket fuldstændig uden problemer. Ja man hvorfor kommer man så nu – til skade især for en række mindre erhvervsvirksomheder – og siger: nu skal det være 70 pct.? Det er tilfældige indgreb. Det er slag i luften.

Jeg vil gerne understrege, at når man har nedsat dette hurtigtarbejdende udvalg fra skatteministerens side, er det selvfølgelig, fordi vi ikke fra regeringspartiernes side vil være med til fiduser, til misbrug af lovgivningen. Men man er da nødt til at vide, hvad det er for et område, man beskæftiger sig med, inden man kan foretage indgreb på det pågældende område.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstod på hr. Gammelgaard, at det, der var det væsentligste angrebepunkt, var grænsen på 10 ejere. Hvis hr. Gammelgaard havde læst ændringsforslaget helt igennem, ville hr. Gammelgaard have konstateret, at der i de situationer, hvor der er mere end 10 ejere og disse ejere er personligt beskæftiget i virksomheden, er muligheder for, at skatteministeren kan give dispensation. Altså har vi også sikret, at der ikke bliver nogen utilsigtede virkninger på den led.

Anders Poulsen (V):

Hr. Stavad taler sig jo voldsomt op om dette lovforslag, og jeg skal ikke her i anden runde opfordre til, at hr. Stavad taler sig

yderligere op, men kun helt stilfærdigt begrænse mig til at sige: vi har altså konstateret under debatten, at det ændringsforslag, man møder frem med om interessentskabskonstruktionen, er man klar over ikke er et forslag om en vedvarende ordning. Man er klar over, at det ikke duer. Det skal rimeligvis laves om.

Med hensyn til hr. Stavads diskussion om de erhvervsmæssige investeringer, der er til gavn eller til skade, vil jeg blot pege på en enkelt ting. Det er det ændringsforslag, hvormed man nu vil pålægge personligt ejede virksomheder, der i et meget stort tal kun betaler 46–47 pct. i skat, at de skal binde 70 pct. i henlæggelsesåret på en spærret konto. Det rammer i hundredtusindvis af personligt ejede virksomheder, og det er en endda kraftig likviditetsforringelse i henlæggelsesåret. Det tør jeg godt garantere for ikke fremmer investeringerne i erhvervslivet.

Må jeg i øvrigt i den forbindelse sige, at jeg ikke har fået én eneste begrundelse for disse 70 pct. under behandlingen i dag. Den efterlyser jeg egentlig. Den efterlyser jeg ikke mindst fra de radikales side, som jeg forstår også bakker dette forslag op, for det er en likviditetsstramning til skade for fremtidige investeringer i mange mindre, personligt ejede virksomheder i håndværk, handel og landbrug. Jeg ville egentlig være glad for at få en begrundelse for netop procenten 70.

Askjær Jørgensen (FP):

Det er nødvendigt, at vi får disse ting drøftet og forklaret på alle leder og kanter, for det, der konkret er ved at ske i disse timer, er, at et folketingsflertal giver især mindre erhvervsdrivende nogle ordentlige hak i tuden. De skal begrænses i deres konsoliderings- og opsparingsmuligheder. Man er i gang med at fjerne nogle redningsplanker for nogle erhvervsvirksomheder.

Jeg skal gentage mit spørgsmål til de radikale og til socialdemokratiet: er der noget forkert i, at man f.eks. redder et stort rederi, sådan at det fortsat kan fungere ved hjælp af nogle midler, der er lagt hen?

Så siger man, det er skattebegunstiget. Ja men når man fra socialdemokratiets side vil forsøge at redde f.eks. et skibsværft ved, at der skal produceres nogle færger, man slet ikke har brug for, må det jo være 100 pct.

[Askjær Jørgensen]

skatteydermidler, der bruges. Hvad er så forskellen, når man ad privat vej ved nogle midler, der vel er skattebegunstigede, kan redde f.eks. et butikscenter i Odense? Hvad forskel er der på det?

Jo, forskellen er den, at det, socialdemokratiet vil, er, at det skal være 100 pct. statsstyret, uanset hvor mange erhvervsvirksomheder det koster, uanset hvor mange arbejdspladser der bliver nedlagt. Den socialdemokratiske ideologi – og det er den, de radikale bakker op – går altså ud på: vores ideologi skal gennemføres, og den bliver gennemført, koste, hvad det vil. Så skidt med arbejdspladserne, skidt med virksomhederne. Det er det, der sker. Det er det, det handler om.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men hr. Stavads siger: hvor er panikken, og hvorfor undlade at stemme vedrørende bilerne? Ja men også den paragraf så vi da helst afventede arbejdet i det udvalg, som er nedsat. Men her mener vi altså, der er et område, som vi kan overskue – i modsætning til alle de andre områder – og derfor tager vi det skridt, at vi undlader at stemme netop på det område.

Hr. Stavads siger også, at vi må have dårlig samvittighed. Hvis man i øvrigt ved, hvad samvittighed er, hvis man har en samvittighed, så kan den ikke have det særlig godt ved at være med til at stemme for disse ting, for hvad er det, der sker? Det er faktisk, at vi krænker folks retsbevidsthed på det groveste. Selskaber kan i de sidste dage have investeret for millioner efter gældende skatteregler. I dag viser det sig at være fejlpositioner. Mon ikke man én gang mere her i slutningen af debatten skulle appellere til hr. Stavads og hans kollegers samvittighed?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Efter at CDs ordfører nu har sagt, at der er en aftale, og at man derfor ikke vil stemme imod ændringsforslag nr. 2, hvad der var det eneste logiske, så er der tilbage kun at gætte, hvem aftalen er indgået med. Det kunne være med VS og SF, men det er vel udelukket, så det må være med socialdemokratiet, man har sluttet et eller andet forlig. Kan man dog ikke røbe, hvad det er for et forlig, man har sluttet? Det er nødvendigvis mindst

med VS og SF, hvis det ikke er med socialdemokratiet.

Måtte jeg lige understrege igen, at vi ikke forstår, at regeringspartierne vil forhindre folk i at bruge deres investeringsfond til at anskaffe sig en bil. Det kunne jo være et landbrug, der gerne ville anskaffe en brugt lastbil til at køre varer til og fra ejendommen med. Hvorfor skal man dog ikke kunne det? Jeg forstår ikke regeringspartierne dér.

Med hensyn til indgrebet understreger jeg atter, at det er et nødindgreb, der kun skal vare så længe, som regeringen har brug for at tænke sig om. Den har foreløbig haft fem måneder, nu kommer sommeren, og til oktober må der i hvert fald være gået så lang tid, at regeringen kan spille ud, og dette indgreb vil kun vare indtil da. Så vedtager vi de varige love.

Måtte jeg svare på, hvorfor vi forhøjer bindingsbeløbet fra 50 til 70 pct. Jeg undrer mig over, at hr. Anders Poulsen stiller spørgsmålet. Jeg kunne forstå, at et eller andet menigt medlem stillede spørgsmålet. Hr. Anders Poulsen har fået forklaringen i et bilag i skatte- og afgiftsudvalget. I sin tid endte man på 50 pct., fordi det dengang nogenlunde ville svare til den skat, der skulle betales. I dag ved vi, at ved anstrengelser bl.a. fra hr. Anders Poulsons parti er den personlige indkomstskat for disse sidste beløb så høj, at 70 pct. er det rimelige beløb at binde. Det er grunden til det. Det kan hr. Anders Poulsen læse i bilaget, og nu ved forhåbentlig alle medlemmer af folketinget, hvorfor vi gør det.

Formanden:

Hr. Gammelgaard for en ganske kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg synes, hr. Stavads indlæg understreger det, jeg sagde: det er et fuldstændig tilfældigt indgreb, der bliver tale om.

I øvrigt – og det er grunden til, at jeg beder om ordet – vil jeg gerne anmode om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 64 stemmer mod 59.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 59 stemmer mod 20; 45 stemte
hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 67 stemmer mod 57.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 63 stemmer mod 61.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 var taget tilbage.

Ændringsforslaget uden for betænkningen
af ministeren for skatter og afgifter og § 1
med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse
af § 2
vedtoges med 67 stemmer mod 56.

§ 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet be-
handling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 98:

*Forslag til lov om ophævelse af lov om ind-
skud på etableringskonto.*

Af Marianne Bentsen-Pedersen (SF) m.fl.
(Fremsat 12/1 83. Første behandling 17/2
83. Betænkning 11/5 83).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænk-
ningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1
underændringsforslag af ministeren for skat-
ter og afgifter (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 1

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2 i udvalgets betænk-
ning

I den under ændringsforslag nr. 2 i udval-
gets betænkning foreslåede affattelse af § 1
indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»01. Efter § 16 indsættes som ny paragraf:

»§ 16 A. Forslag til lov om revision af be-
stemmelsen i lovens § 5, stk. 2, fremsættes
for folketinget i folketingsåret 1983-84.«

Bemærkninger

Det foreslås i folketingsåret 1983-84 at
tage bestemmelsen om, at etablering af selv-
stændig erhvervsvirksomhed anses at have
fundet sted, når der højst er 10 ejere af virk-
somheden, og når kontohaveren eller dennes
ægtefælle deltager aktivt i virksomheden, op
til en nærmere revision.

Betingelserne er især indsat for at dæmme
op for leasingarrangementer, og forslaget om
en nærmere revision skal ses på baggrund af,
at leasingudvalget i løbet af sommeren 1983
forventes at afgive betænkning. Når resulta-
tet af udvalgets arbejde kendes, vil det kunne
give anledning til visse mere målrettede æn-
dringer.

Jeg skal samtidig meddele, at jeg ønsker at
tage det af mig i udvalgets betænkning af 11.
maj 1983 stillede underændringsforslag nr. 3
tilbage.

Formanden:

Ministeren for skatter og afgifter har uden
for betænkningen stillet underændringsfor-
slag til ændringsforslag nr. 2 i betænkningen.
Samtidig har ministeren meddelt, at han
tager det af ham stillede underændringsfor-
slag nr. 3 i betænkningen tilbage. Ønsker
nogen at optage dette underændringsforslag?
(Ophold). Da det ikke er tilfældet, er under-
ændringsforslaget bortfaldet.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforsla-
gene og spørgsmålet om lovforslagets over-
gang til tredje behandling sattes til forhand-
ling under ét.